

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e] Elektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. VIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

ratione, quam quotidie in familiari cum Deo conversatione cognoscere poterant, ne colerent herum suum ex suo potius arbitrio, quam Dei nutu. Cumque nulla mundi ætate coli Deus salutariter extra Christum potuerit, Act. IV. 12. X. 43. XV. 11. Abel quoque fide in Christum sacrificium suum obtulerit, Ebr. XI. 4. fides verò non oriatur, nisi per verbum, Rom. X. 17. Ebr. XI. 1 fieri non potuit, quin sacrificantes verbo Divino tum de ipso sacrificio, tum de præfiguratione Christi, tum denique de fiducia in hunc unice ponenda fuerint à Deo informati.

§. VII. Ad v. eund. *Sacrificium.*) R. *Sal Ben Melech* specimen eruditionis suæ Grammaticæ editurus probat, vocem מנחה non ab alia radice, quam à מנח provenire posse, quia pluraliter legatur מנחות cum Scheva, similes verò voces, utpote שמרה / שפחה à similibus quoque radicibus descendant. Quod si radix ipsius נחה foret adeoque מ ab initio vocem auferet, æquum foret, ut pluraliter מנחות legeretur, מ scilicet cum Chirek, sicut in simili מצות dicitur; aut certe מנחות, sicut à נחה, מרות legimus.

§. VIII. Ad v. eund. *A fine dierum.*) Ex omnibus reliquis sententiis illa mihi tanquam verisimilior placet, quæ finem dierum anni, h. e. finem civilis anni intelligit. Hoc enim nempe mense Septembri fructuum terræ rationem in offerendo habitam fuisse, vetustissimi Talmudistarum historici tradunt. Consule Buxtorfium in Synagoga. Tum enim poterant fructus omnium pulcerrimi ipsaque novitate sua delectabiles Deo incultum suum separari. Atque eo ipso ex verbis Mosaicis: *Et obtulit Cain ex fructu telluris, Caini avaritia &*

C

hypo.

hypocritis innuitur, quod non ex fructibus terræ novis & pretiosis, sed ex qualibuscunque, seu ut *Aben Ezra* notat, vilioribus obtulerit. Quod Judæus ex opposito colligit, quod Abel obtulisse dicatur non ex pecoribus simpliciter, sed ex adipibus pecorum. Plane hæc est sententia *Aben Ezra* in hunc locum: ועל דעתי כי נקראת השנה תמימו ימים *secundum meam sententiam vocatur perfectus annus dies*, pluraliter nempe ימים seu dierum nomine posito, absolute, ut ait *Fagius*, nec addito numero. Quod & alibi fieri Judæus probat ex Lev. XXV. 29. ubi: *dies* (pluraliter) *erit redemptio ejus*, i. e. intra annum integrum; additque hujus loquendi consuetudinis rationem: בעבור שישבו הימי באורך או בקוצר כאשר היו בתחלתו *& ratio hujus significationis est, quia semper redeunt dies, sive in parvitate, sive in extensione, sicuti fuerunt ab initio.* Nec Clerici exceptio adversus hanc sententiam alicujus momenti est, qui quærit: *sed hic à quo tempore initium anni faciemus?* Quid enim hac quæstione opus est, si annum civilem intelligamus, qualem intelligi omnino necesse est ex materia, de qua loquitur *Moses*? Unde aliter initium anni sumetur, nisi ab ipsius fine? Inter finem namque anni & alterius initium non intercedit, nisi temporis momentum. Verba autem Mosaica ad tollendam omnem ambiguitatem & sensum loco plenissime restituendum hunc in modum vertenda sunt: in fine vel post finem verò ejusdam anni, ubi omne genus fructus terræ pro more maturuerunt, oblationem ex illis dem fructibus Cain Deo obtulit.

§. IX. Ad v. eund. *Et adduxit.*) Qualis hæc fuerit oblatio, non parum discordant autores. Meminit